

Resolucija.

Ko se končno veljavno določajo naše meje, dvigamo svoj glas, da prisodite Celovec kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev in ga ne iztrgate iz našega ozemlja, s katerim je bil skozi stoletja najtesneje združen.

O usodi Celovca ne sme odločati samo nemška, po večini iz drugih krajev priseljena gospoda, ki je bila od prejšnje nam sovražne avstrijske vlade protežirana in ki zlorablja svoj vpliv na prebivalstvo, še večjo pravico do Celovca ima naše ljudstvo, ki ga zahteva iz gospodarsko-prometnih, zgodovinsko-kulturnih, narodno-etnografičnih in političnih ozirov.

a) Iz gospodarskih ozirov zahtevamo Celovec, ne morebiti zato, ker bi mi brez njega ne mogli izhajati, ne, nasprotno je sodba vseh Slovencev in Nemcev, ki poznajo razmere, enoglasna, da je Celovec brez slovenskega dela Koroške izročen pogubi, obsojen na propad. Zahtevamo ga zato, ker leži mesto kot naravno središče med našimi kraji, s katerimi je zvezano po dobrih cestah in železnicah. Celovec leži v nekakem kotlu, v katerem se naravno zbira vsa slovenska produkcija iz Podjunske in Rožne doline, tu se mora torej na vsak način osredotočiti vsa naša trgovina.

b) Zavedamo se, da je Gosposvetsko polje tik severno Celovca zibelka ne le koroških, temveč vseh Slovencev, da je bilo tam središče nekdanje samostojnosti, kjer se je naš knez vmeščal po naših šegah in delil pravico po naših zakonih. Zato ne pripustimo, da bi bil ta za nas zgodovinsko sveti kraj odtrgan od našega telesa.

Celovec je bil naše duševno središče, tam je delovalo obilica naših najboljših mož, tam je bilo še pred vojno 32 slovenskih društev, med temi Mohorjeva družba, ki obstoja tam že 67 let in je spravila med mali naš narod okroglo 19 milijonov knjig.

c) Celovec tudi narodno pripada k nam. Od njegovega prebivalstva po uradni, torej za Nemce prikrojeni, nam neprijazni in pristranski statistiki ni niti tretjina v Celovec pristojna, tri petine vsega prebivalstva ima domovinsko pravico izven Celovca, izmed teh zopet najmanj polovica v slovenskih okrajih, tako da lahko mirno trdimo, da šteje Celovec najmanj dobro tretjino rojenih Slovencev, katere je samo nemškonacijonalni sistem odtujil svojemu rodu.

d) Posebno pa zahtevamo Celovec za se, ker hočemo vzdržati ob svojih mejah isti red in mir, kakor smo ga vzpostavili po naši zasedbi; kajti če Celovec ne ostane pod našo upravo, se upravičeno bojimo, da bode, kakor ves čas po razsulu Avstrije tvoril stalno ognjišče boljševizma in komunizma, ki je bil prvi in pravi povod vsem nemirov na Koroškem.

Ni namreč dvomiti, da bodo nemškoavstrijska mesta vsled premnogih brezposelnih uradnikov in častnikov vedno tvorila pribežališče raznih boljševikov in prekucuhov, ki bodo hoteli, vajeni dobrega življenja, le uživati in deliti, dokler kaj bo.

Iz navedenih razlogov trdno pričakujemo, da bo mirovna konferenca vprašanje pripadnosti Celovca pravično rešila in prisodila kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev.